

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH GIO - AN

(Ga 18,1 - 19, 42)

Thứ Sáu Tuần Thánh, năm ABC

GM Phaolô Nguyễn văn Hoà biên soạn

NK. Bài thương khó Đức Giê su Ki tô, Chúa chúng ta, theo thánh Gio an.

Khi ấy, Chúa Giê su đi với môn đệ sang qua suối Xê rông. Ở đó,

có một khu vườn. Người vào đó cùng với các môn đệ. Giu đa kê phản

bội đã biết rõ nơi đó, vì Chúa Giê su thường đến đây với các môn đệ

nên Giu đa dẫn tới một toán quân cùng với vệ binh do các thượng tế

và biệt phái cấp cho. Nó đến đây với đèn đuốc và khí giới.

Chúa Giê su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình nên Người tiến ra

và hỏi chúng rằng (CG) Các người tìm ai NK. Chúng thưa rằng

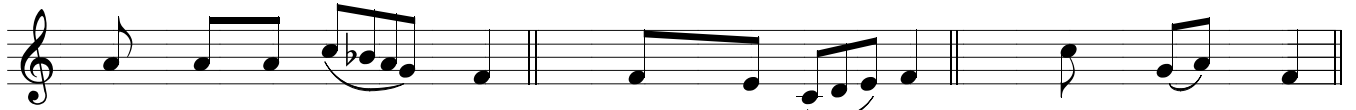
Ⓒ Tìm Giê su Na gia rét NK. Chúa Giê su bảo rằng ⒸG Này Ta đây.

NK. Giu đa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn chúng. Nhưng khi

Người vừa nói này Ta đây, bọn chúng giật lùi lại và ngã xuống đất.

Người lại hỏi chúng rằng ⒸG Các người tìm ai NK. Chúng thưa rằng

Ⓒ Tìm Giê su Na gia rét NK. Chúa Giê su đáp lại rằng ⒸG Ta đã

bảo các người rằng Ta đây. Vậy nếu các người tìm bắt Ta thì

hãy để cho những người này đi. NK. Như thế là trọn lời đã nói:

Trong những kẻ Cha đã trao phó cho Con, Con chẳng để mất người nào.

Bấy giờ, Si mon Phê rô có sẵn thanh gươm, liền rút ra đánh tên đây

tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải. Đây tớ ấy tên là Man cô.

Nhưng Chúa Giê su bảo Phê rô rằng (CG) Hãy xô gươm vào bao. Chén

Cha Thầy đã trao lễ nào Thầy không uống NK. Bây giờ, toán

quân, trưởng toán và vệ binh của người Do thái bắt Chúa Giê su

trói lại, rồi điệu Người đến nhà ông An na trước vì ông ấy là

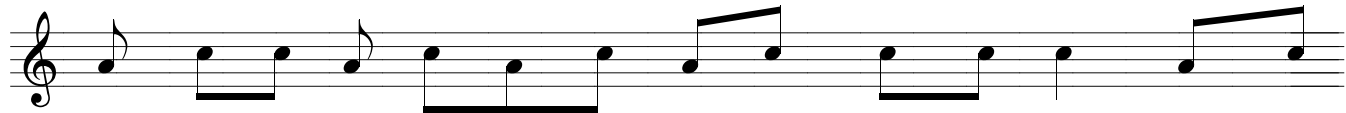
nhạc phụ của ông Cai pha đương làm thượng tế năm này.

Chính Cai pha là người đã giúp ý kiến này cho người Do

thái: để một người chết thay cho cả dân thì lợi hơn nhiều.

Còn Phê rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giê su. Người môn

đệ này quen vị thượng tế nên cùng với Chúa Giê su vào trong

sân vị thượng tế, còn Phê rô lại đứng ngoài. Vì thế, môn đệ

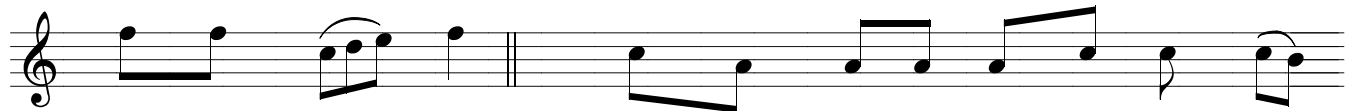
kia là người quen với vị thượng tế nên đi ra nói với người giữ cửa

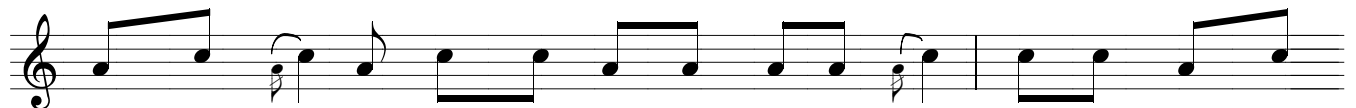
và dẫn Phê rô vào. Cô nữ tỳ gác cửa liền bảo Phê rô rằng:

MV Có phải ông cũng là môn đệ của người này không NK. Ông đáp rằng:

MV Tôi không phải đâu NK. Đám thuộc hạ và vệ binh có nhóm

một đồng lửa và đứng đó mà sưởi vì trời lạnh. Phê rô cũng đứng

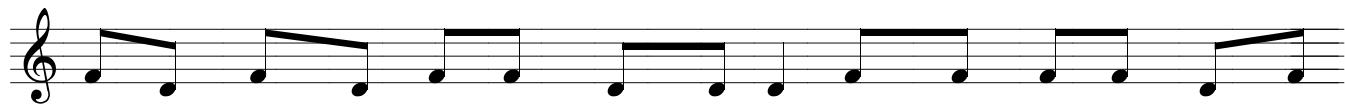
đó sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giê su về môn đệ và giáo lý

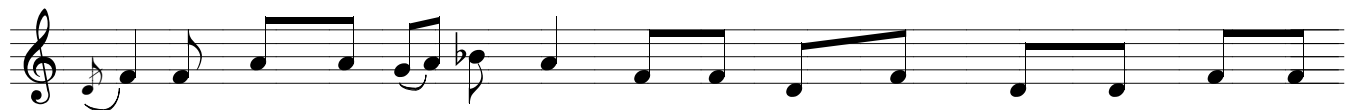
của Người. Chúa Giê su đáp rằng **CG** Tôi đã nói công khai trước

mặt thiên hạ, Tôi hằng giảng dạy tại hội đường và trong đền thờ,

nơi mà các người Do thái thường tụ họp. Tôi không nói chi thắm lén

cả, tại sao ông lại hỏi Tôi. Ông cứ hỏi những người đã nghe Tôi

về những điều Tôi đã giảng dạy. Họ đã quá rõ điều Tôi nói.

NK. Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó và mặt Chúa Giê su mà nói rằng:

MV Người trả lời vị thượng tế như vậy ư. **CG** Chúa Giê su đáp rằng:

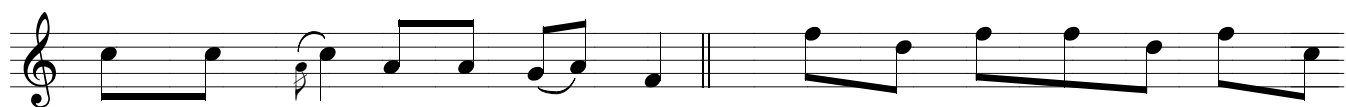
Nếu Tôi nói sai, hãy chứng minh điều sai đó, mà nếu Tôi

nói phải thì tại sao anh lại đánh Tôi NK. Rồi ông An na cho giải

Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai pha. Lúc ấy Phê rô

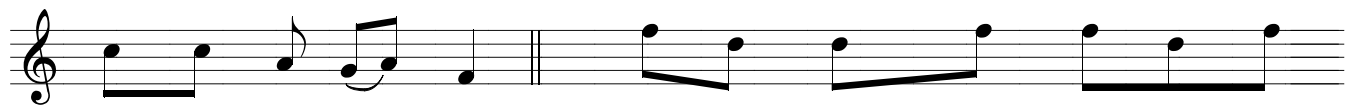
đang đứng sưởi. Họ bảo ông rằng [MV] Có phải ông cũng là môn đệ

người đó NK. Ông chối và nói rằng [MV] Tôi không phải đâu.

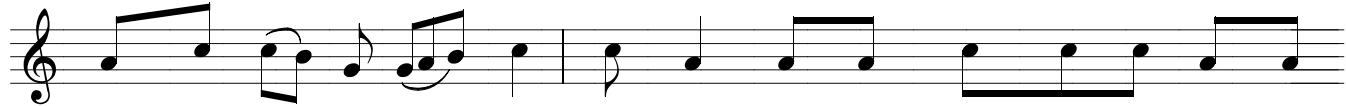
NK. Một tên thuộc hạ của vị thượng tế có họ với người bị Phê rô chém

đứt tai cỡi lại rằng [MV] Tôi đã chẳng thấy ông ở trong

vườn cùng với người đó sao NK. Phê rô lại chối nữa và

ngay lúc đó gà liền gáy. Bây giờ, họ điệu Chúa Giê su từ nhà

ông Cai pha đến dinh quan tổng trấn. Lúc đó tảng sáng và họ

không vào dinh để khỏi bị nhốt bản và để có thể ăn lễ Vượt

qua được. Lúc ấy, quan Phi la tô ra ngoài gặp họ và nói rằng

MV Các người tố cáo người này về điều chi NK. Họ đáp lại rằng:

CD Nếu nó không làm gì gian ác, thì chúng tôi đã không nộp cho

quan. NK. Quan Phi la tô bảo họ rằng **MV** Các người cứ bắt và

xét xử theo luật của các người NK. Nhưng người Do thái đáp

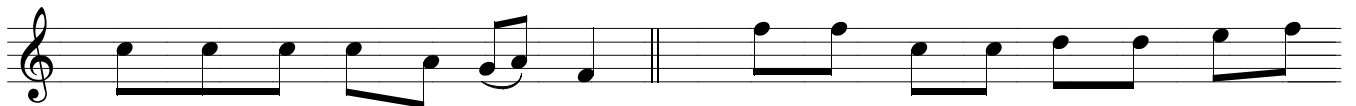
lại rằng: **CD** Chúng tôi chẳng có quyền giết người nào.

NK. Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giê su đã nói trước: Người sẽ

phải chết cách nào. Bấy giờ, quan Phi la tô trở vào dinh, gọi

Chúa Giê su đến mà hỏi rằng **MV** Ông có phải là vua dân Do thái

không NK. Chúa Giê su đáp rằng **CG** Quan tự ý nói thế hay là

có người khác nói với quan về Tôi NK. Quan Phi la tô đáp rằng:

MV Ta đâu có phải là người Do thái. Nhân dân ông cùng

các thượng tế đã trao nộp ông cho Ta, ông đã làm chi?

NK. Chúa Giê su đáp rằng **CG** Nước tôi không thuộc về thế gian

này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này thì những thuộc hạ

của tôi đã chiến đấu để Tôi không bị nộp cho người Do thái,

nhưng mà Nước tôi không thuộc chốn này. NK. Quan Phi la tô

hỏi lại rằng **MV** Vậy ông là vua ư NK. Chúa Giê su đáp rằng:

CG Chính quan đã nói Tôi là vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian

này là để làm chứng về chân lý. Ai thuộc về chân lý thì nghe

tiếng tôi. NK. Quan Phi la tô bảo Người **MV** Chân lý là chi?

NK. Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do thái và bảo họ:

MV Ta không thấy nơi Người này có lý do để khép án được.

Nhưng theo tục lệ các người, Ta sẽ phóng thích cho các người

một tù nhân vào dịp lễ Vượt qua. Vậy các người có muốn

Ta phóng thích vua Do thái cho các người chẳng. NK. Họ liền la

lên rằng **CD** Không phải tên đó, nhưng là Ba ra ba NK Ba ra ba

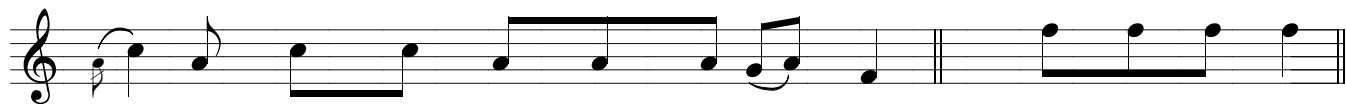
là một tên cướp. Bây giờ quan Phi la tô truyền đem Chúa Giê su

đi mà đánh đòn. Bọn lính tráng kết một triều thiên bằng gai nhọn

đội lên đầu Người và chúng mặc cho Người một áo choàng

đỏ, rồi chúng đến gần Người và nói rằng: **MV** Tâu vua Do thái

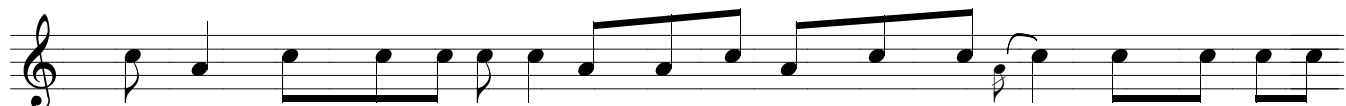
NK. Và vả mặt Người. Quan Phi la tô lại ra ngoài và nói rằng:

MV Đây Ta cho dẫn Người ấy ra ngoài cho các người để các người

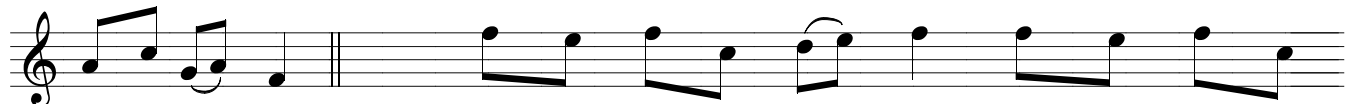
biết rằng Ta không thấy nơi Người ấy một lý do để kết án.

NK. Bấy giờ, Chúa Giê su đi ra, đội mũ gai và khoác áo đỏ. Quan Phi la tô

bảo họ **MV** Đây là Người NK. Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh

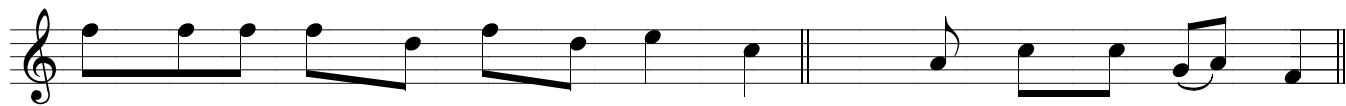
liền la to rằng **CD** Đóng đinh nó vào thập giá, Đóng đinh nó vào

thập giá. NK. Quan Phi la tô bảo họ MV Đấy các

người cứ bắt và đóng đinh ông vào thập giá. Phần Ta, Ta không

thấy có lý do nào kết tội ông được NK. Người Do thái đáp lại:

CD Chúng tôi đã có luật và theo luật đó nó phải chết, vì nó tự xưng

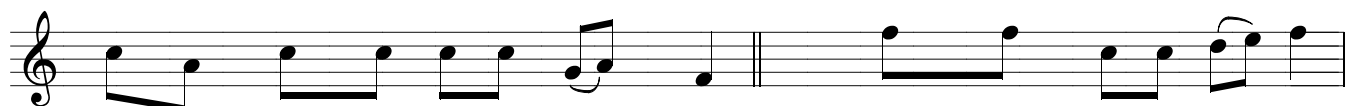
là Con Thiên Chúa NK. Nghe lời đó, quan Phi la tô càng hoảng

sợ hơn. Ông trở vào dinh và nói với Chúa Giê su rằng:

MV Ông ở đâu đến NK. Nhưng Chúa Giê su không đáp lại câu nào.

Bấy giờ, quan Phi la tô bảo Người MV Ông không trả lời Ta ư?

Ông không biết rằng Ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá

và cũng có quyền tha ông sao NK. Chúa Giê su đáp rằng:

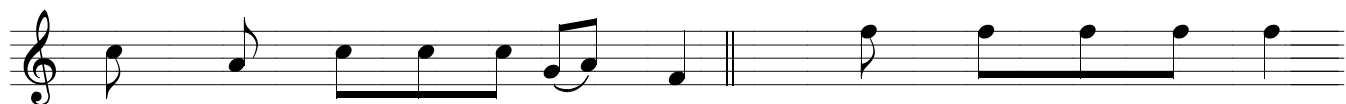
Ⓒ Ngài chẳng có quyền gì trên Tôi, nếu từ trên không ban

xuống cho Ngài, vì thế nên kẻ nộp Tôi cho Ngài thì mắc tội

nặng hơn NK. Từ lúc đó, quan Phi la tô tìm cách tha Người.

Nhưng người Do thái la lên rằng Ⓒ Nếu quan tha cho nó,

quan không phải là trung thần của hoàng đế, vì ai xưng

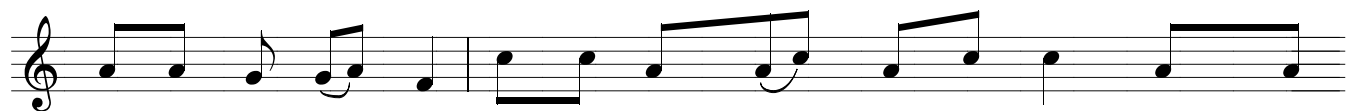
mình là vua, kẻ đó chống lại hoàng đế. Quan Phi la tô

vừa nghe lời đó, liền cho điệu Chúa Giê su ra ngoài,

rồi ông lên ngôi toà xử, nơi gọi là Nền đá, tiếng Do thái

gọi là Gáp ba tha. Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn

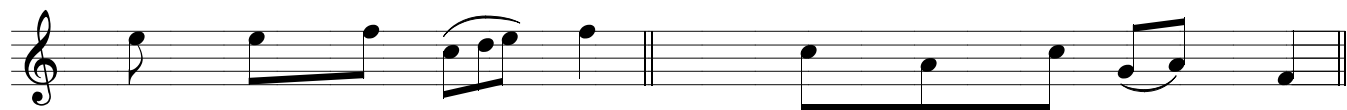
lễ Vượt qua, quan Phi la tô bảo dân rằng **[MV]** Đây là vua

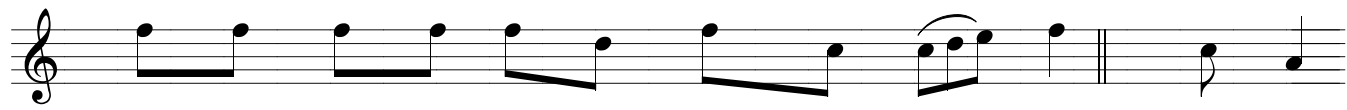
các người. NK. Nhưng họ càng la to rằng **(CD)** Giết đi, giết đi

đóng đinh nó đi NK. Quan Phi la tô nói rằng **[MV]** Ta đóng

đinh vua các người ư NK Các thượng tế đáp rằng:

(CD) Chúng tôi không có vua nào khác ngoài hoàng đế NK Bây giờ,

quan giao Người cho họ đem đi đóng đinh. Vậy họ điệu

Chúa Giê su đi và chính Người vác thập giá đến nơi kia

gọi là Núi Sọ, tiếng Do thái gọi là Gôn gô tha.

Ở đó họ đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác

nữa, mỗi người một bên, còn Chúa Giê su thì ở giữa.

Quan Phi la tô cũng viết một tấm bảng và sai đóng trên thập

giá. Bảng mang hàng chữ này : Giê su Na gia rét là vua dân

Do thái. Nhiều người Do Thái đọc được bảng đó vì nơi

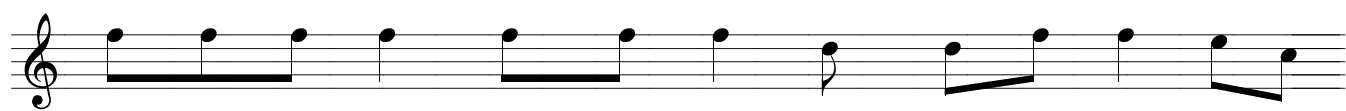
Chúa Giê su chịu đóng đinh thì gần thành phố, mà bảng viết thì

bằng tiếng Do thái, La tinh và Hy Lạp. Vì thế, các thượng tế

đến thưa với quan Phi la tô rằng MV Xin đừng viết :

Vua dân Do thái, nhưng nên viết : Người này đã nói : Ta là

vua dân Do thái. NK. Quan Phi la tô đáp rằng **MV** Điều Ta đã

viết là đã viết. NK. Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê su

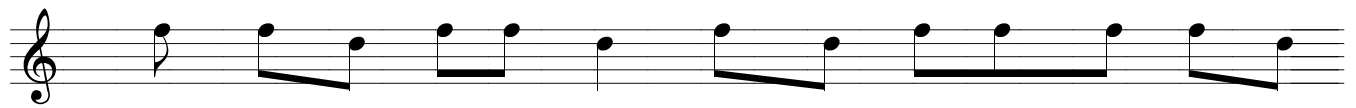
vào thập giá rồi thì họ lấy áo Người chia làm bốn phần

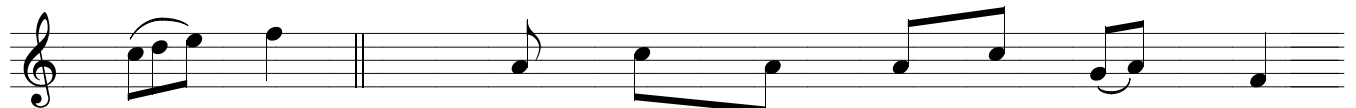
cho mỗi người một phần, còn cái áo dài là áo không có đường

khâu, đan liền từ trên xuống dưới, họ bảo nhau rằng:

MV Chúng ta đừng xé áo này, nhưng hãy rút thăm xem ai được

thì lấy. NK. Hầu ứng nghiệm lời Kinh thánh rằng :

Chúng đã chia nhau các áo Ta và đã rút thăm áo dài.

Chính quân lính đã làm điều đó. Đứng gần thập giá Chúa Giê su

có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người là Ma ri a, vợ ông

Clê ô pa và Ma ri a Ma đa lê na. Khi thấy Mẹ và bên

cạnh có môn đệ mình yêu, Chúa Giê su thưa cùng Mẹ rằng:

Ⓒ Hỡi bà, đây là con bà. NK Rồi Người lại nói với môn đệ rằng :

Ⓒ Đây là Mẹ con. NK Và từ giờ đó, môn đệ đã lãnh nhận

bà về nhà mình. Sau đó, vì biết rằng mọi sự đã hoàn tất,

để lời Kinh thánh được ứng nghiệm, Chúa Giê su nói rằng :

Ⓒ Ta khát NK Ở đó có một bình đầy dấm. Họ liền lấy miếng

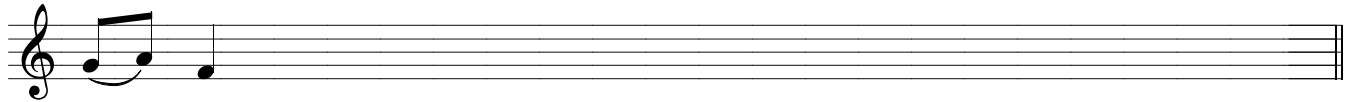
bông biển thấm đầy dấm cắm vào đầu nhành cây hương thảo

đưa lên miệng Người. Khi đã ném dấm rồi, Chúa Giê su nói rằng :

ⒸG Mọi sự đã hoàn tất NK. Và Người gục đầu xuống trút hơi thở

cuối cùng. (Quì gối và thỉnh lặng trong giây lát)

NK. Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ: để tội nhân khỏi treo trên

thập giá trong ngày Sa bát, vì ngày Sa bát là ngày đại lễ

nên người Do thái xin quan Phi la tô cho đánh đập ống chân tội

nhân và cho cắt xác xuống. Quân lính đến đánh đập ống chân của

người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người.

Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giê su, họ thấy Người đã chết, nên

không đánh đập ống chân Người nữa. Tuy nhiên, một tên lính lấy

giáo đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra.

Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân

thật, và người đó biết rằng mình nói thật để cho anh em cũng tin

nữa. Nhưng việc này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh thánh rằng:

Người ta sẽ không đánh đập một cái xương nào của Người.

Lời Kinh thánh khác rằng: Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua.

Sau đó Giu se người xứ A ri ma thi a, môn đệ Chúa Giê su,

nhưng thâm kín vì sợ người Do thái, xin quan Phi la tô cho phép

cất xác Chúa Giê su. Quan Phi la tô cho phép và ông đến cất
xác Người. Ni cô đê mô cũng đến, ông là người trước kia đã đến gặp
Chúa Giê su ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân mộc được
trộn lẫn với hương trầm. Họ lấy xác Chúa Giê su và lấy khăn bọc
lại cùng với thuốc thơm theo tục Do thái khâm liệm Người.
Ở nơi Chúa chịu đóng đinh, có một khu vườn và trong vườn có một
ngôi mộ mới, chưa chôn cất người nào. Vì là ngày chuẩn bị
lễ của người Do thái và ngôi mộ lại rất gần, nên họ mai táng
Chúa Giê su trong mộ đó. **X** Đó là Lời Chúa